

సింగిల్ పేజీ కథలు

కాలేజీ వదిలిన తర్వాత స్నేహితులకి బై చెప్పి, సంజీవయ్య పార్కు చేరుకుంది రాధిక. ఓసారి అటూ ఇటూ రోడ్డు చివరకంటా చూసి, లోనికి అడుగుపెట్టింది.

పార్కుంతా కలియజూసినా ప్రదీప్ జాడ కనిపించలేదు. అతడే వస్తాడే అనుకుంటూ ఒకచోట కూర్చుంది. ప్రదీప్ ఆమెతో పాటే డిగ్రీ చదువుతున్నాడు. కొద్దిసేపటికి “హాయ్ రాధికా” అంటూ వచ్చాడు. అతడి మొహం ఆనందంతో వెలిగిపోతోంది. రాధిక నవ్వింది. “నేను కాదంటే ప్రాణం తీసుకో నేంత గాఢంగా నన్ను ప్రేమిస్తున్నావా?” అడిగింది.

“హౌడెడ్ పర్సెంట్” పార్క్ గా బదులిచ్చాడు.

“నా ప్రేమను అంగీకరించినట్టేగా..” నందేహం తీరక అడిగాడు.

“ఊ” అన్నట్టుగా కళ్ళార్చి లేచింది రాధిక. “రేపు ఫిల్మ్ ని టీకి వెళదామా” అడిగింది రాధిక.

“ఫిల్మ్ టీకా..” గుటకలు మింగాడు ప్రదీప్.

“ప్రేమికులకు పార్కులు అంత ‘సేఫ్ జోన్’ కాదు. ఇలాంటి చోట మనకు తెలిసినవాళ్లు తారసపడే అవకాశం ఎక్కువ. ఇంట్లో తెలియడం, ఆపై గొడవలు.. ఎందుకొచ్చిన తంటా” అంది రాధిక.

రాధిక ‘ముందుచూపు’కి ప్రదీప్ కి ముచ్చటేసింది. ‘ఎంత లేదన్నా ఏడెనిమిది వందలు ఖర్చవుతాయే, ఎలా’ అనుకుని, చివరికి “సరే” అన్నాడు ప్రదీప్.

మరుసటిరోజు రాధికను తీసుకుని ఫిల్మ్ టీ చేరుకు న్నాడు ప్రదీప్. చెరి రెండు వందల యాభై చెప్పున ఐదు వందలు పెట్టి రెండు టికెట్లు తీసుకున్నాడు. ఎప్పుడూ ఒక్క సారిగా తనకోసం కూడా అంత ఖర్చు పెట్టుకోని ప్రదీప్ కి గుండెల్లో ఎక్కడో కలుక్కుమంది. అంతలోనే ‘ఛ...ప్రేమకి వెధవది డబ్బు అడ్డమేమిటి?’ అనుకుని తేలికపడ్డాడు.

ఫిల్మ్ టీలో అడుగుపెట్టింది మొదలు రాధిక నవ్వుతూ తుళ్లుతూ పనిపిల్లలా కేరింతలు కొడుతూ తిరగసాగింది. ఆమె వెనుక వడటం ప్రదీప్ వంతయింది. ఆమె స్థిమితంగా కూర్చున్నది లేదు. ఆమెతో సరదాగా కబుర్లు చెప్పాలన్న ప్రదీప్ కోరిక నీరుకారిపోయింది. అసలామెకు ఆమెవెంట తనకెందు ఉన్నాడనే స్పృహ ఉన్నట్టు కనిపించలేదు.

నానా తిప్పలూ పడి అప్పు సంపాదించి వేయి రూపాయలు ఖర్చు పెడితే, వేయి సెకన్లు కూడా ఆమెతో ఏకాంతంగా గడపలేకపోయానే అని బాధతో తిరుగుముఖం పట్టాడు.

“ఏమిట... తల్లిదండ్రులు బోలెడంత డబ్బు ఖర్చుపెట్టి కాలేజీకి పంపేది చదువుకోవడానికేగానీ, ప్రేమా దోమా అంటూ పార్కుల వెంట తిరగడానిక్కాదు అని తెగ ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేదానివి. అలాంటిది ఇప్పుడేమిటి ఆ ప్రదీప్ గా డిటే...” నిలదీశారు మిత్రబృందం.

సరిగ్గా అదే సమయానికి ప్రదీప్ వచ్చాడు. రాధిక అతడిని పలకరించగానే మిగతా మిత్రబృందం కూడా వరుసగా ‘హాయ్’ అంటూ పలకరించారు.

“రేపు ప్రదీప్ మీ అందరికీ చిన్న ట్రీట్ ఇస్తాడు. పిజ్జా, బర్గర్, ఐస్క్రీమ్, ఎవరికి ఏం కావాలో మీ ఇష్టం” అంది రాధిక.

అమ్మాయి ఐడియా

“ఓహో మమ్మల్ని ఈ రకంగా కూల్ చేయదల్చుకున్నా వన్నమాట. సరే కానీ..” అన్నారు మిత్రబృందం.

‘ఎంతలేదన్నా ఈ పదిమందికీ వేయి రూపాయలకు తక్కువ కాదు. మళ్ళీ వేయి రూపాయల కోసం వేటలో పడాలి. లేదంటే తన మిత్రబృందం ముందు రాధిక మాట పోతుంది. ఖర్చుకి వెనకాడితే తనమీద రాధికకి ఇంప్రెషన్ పోతుంది’ అనుకుంటూ నీర్నంగా క్లాస్ రూం వైపు నడిచాడు ప్రదీప్.

రెండు రోజులు గడిచాయి. కాలేజీ వదిలిన తర్వాత మిత్రబృందానికి గుడ్ బై చెప్పేసి, ప్రదీప్ ని కలుసుకుంది రాధిక. ఇద్దరూ మాట్లాడు కుంటూ, బస్టాపు వరకు వచ్చారు.

“రేపు ఓషన్ పార్క్ కి వెళ్దామా” అడిగింది రాధిక.

ఈలోగా బస్సు రావడంతో “ఓకే. రేపు కలుద్దాం” అంటూ బస్సెక్కేసింది రాధిక అతడి జవాబు కోసం చూడ కుండా.

‘డబ్బు ఎలా పుట్టించాలా’ అని ఆలోచించుకుంటూ, ఇంటిదారి పట్టాడు ప్రదీప్.

ఓషన్ పార్క్ లో కూడా ప్రదీప్ కి ఫిల్మ్ టీ అనుభవమే ఎదురయింది. ఎంట్రన్స్ దగ్గర టికెట్లు తీసుకోనేవరకే తన పని. ఆ పైన తనతో నిమిత్తం లేనట్టు తన లోకంలో తనుంది. చిన్నపిల్లలా చిందులు వేస్తూ ఓషన్ పార్క్ లో ప్రతి అణువు కలతిరిగింది. ప్రేక్షకుడిలా చూడటం మినహా ఏం చేయలేక పోయాడు ప్రదీప్.

రాధిక తన ప్రపోజల్ కి ఒప్పుకుని వారం రోజులే అయింది. ఈ వారం రోజులలో ఆమె కారణంగా మూడు వేలు అప్పుయింది. ఖర్చయింది.

ఈ రోజుల్లో అమ్మాయిలు చాలావరకు బాయ్ ఫ్రెండ్స్ ని మెయిన్ టైన్ చేసేది, ఖర్చుతో కూడుకున్న తమ సరదాలను, విలాసాలను బాయ్ ఫ్రెండ్ ద్వారా తీర్చుకోవడానికి మాత్రమే అని చాలామంది అనగా విన్నాడు.

రాధిక వరస చూస్తుంటే అది నిజమేననిపిస్తోంది. తన సరదాలు తీర్చుకోవడానికి తననొక పనిముట్టుగా ఉపయోగించుకుంటోందని ఓషన్ పార్కు సందర్శనతో నిర్ధారణ కొచ్చే

శాడు.

మరుసటిరోజు- కాలేజీలో రాధికను అల్లంత దూరంలో చూసి మొహం తిప్పుకుని ఎటో చూస్తూ వెళ్లిపోబోయాడు. కానీ రాధిక చూడనే చూసింది. “హాయ్ ప్రదీ..” అంటూ పిల్చింది.

తప్పించుకునే ఛాన్స్ లేదు. అప్పటికే ఓ కృతనిశ్చయానికి వచ్చి ఉండటం వల్ల ధైర్యంగానే ఆమెకేసి నడిచాడు.

“రేపు సెలవు కదా! ‘మౌంట్ ఒపేరా’కి ప్లాన్ చేశాను. ఉదయమే స్టేషన్ దగ్గర కలుద్దాం ‘ఏం?’” అంది రాధిక.

“సారీ! పరీక్షలు దగ్గరపడుతున్నాయి. నేను చదువుకో వాలి. ప్రేమా దోమా అంటూ తిరిగితే పరీక్షలు గోవిందా అవు తాయి” అన్నాడు.

“అదేమిటి నాకోసం ప్రాణాలే తీసుకుంటానన్నవాడివి. ఇప్పుడు పరీక్షలే ముఖ్యమైనట్టు మాట్లాడుతున్నావు. చిత్రంగా ఉంది” అంది.

“నిజమే అది ఒకప్పుడు. నీలాంటి గర్ల్ ఫ్రెండ్ ని భరించ గల ఆర్థిక స్థామతు నాకు లేదు. నన్నొదిలేయ్” అంటూ చేతి లోని పుస్తకాలు వదిలి రెండు చేతులూ జోడించి చప్పున వెనుదిరిగి వెళ్లిపోయాడు.

రాధిక స్నేహితురాళ్లు అవాక్కయ్యారు ప్రదీప్ మాట లకు, ప్రవర్తనకు. రాధిక మాత్రం మౌనంగా ఉండిపో యింది.

“బుద్ధిలేదు నీకు. ఐనా వాడిని నువ్వు ప్రేమించడమే మిటి? వాడి మొహానికి నీలాంటిది ప్రేమించడం ఎంతో గొప్ప. అలాంటిది చూడు ఎలా దులపరించుకుని వెళ్లిపో యాడో” అన్నారు మిత్రబృందం.

రాధిక నవ్వింది హాయిగా.

“మరీ అంతగా ఫీలవ్వకండి. మీరంతా అనుకుంటు న్నట్టు నేను అతడ్ని ప్రేమించలేదు. చదువుకునే వయసులో చదువే ధ్యేయం కావాలి. ప్రేమా దోమా అంటూ కెరీర్ పాడు చేసుకోవడం తెలివైనవాళ్లు చేసే పనికాదు. ప్రేమిస్తావా? చావమంటావా? అని ప్రదీప్ డెడ్ లైన్ విధించాడు. అతడ్ని అలా వదిలేస్తే ప్రాణం తీసుకోవడమో, లేక మరో మనోహ ర్ లా మారి ప్రాణం తీయడమో చేస్తాడు. అది ఇద్దరికీ శ్రేయ స్కరం కాదు. అందుకే కాస్త తెలివిగా వ్యవహరించి అతన్ని ప్రేమిస్తున్నట్టు నటించాను. ఏ మగాడైనా ప్రేమ పేరుతో తనని వాడుకోవాలని చూసే అమ్మాయిని ఎంత మాత్రం కోరుకోడు. చూశారుగా ఎంతగా నా వెనకపడ్డాడో, ఇప్పుడం తగా వెనక్కి తగ్గిపోయాడు. నాక్కావల్సిందే” అంది అసలు విషయం చెప్పుతూ.

తెలివిగా ప్రదీప్ ని వదిలించుకున్న రాధికను మనసారా అభినందించారు మిత్రబృందం.

-జొన్నకూటి మార్జిన్ ఫిన్ లె